

Bovendien wordt dan, onder aan het formulier, nog in rooden inkt geschreven :

Indien het noodig mocht zijn, het pakket te openen, zoo verzoek ik, met het oog op den zeer breekbaren inhoud, in de gelegenheid te worden gesteld, dit in tegenwoordigheid Uwer ambtenaren zelf te doen.

Namens het Bestuur der Nederlandsche
Entomologische Vereeniging,
De Secretaris,
J. B. CORPORAAL.

Aanteekeningen over de levenswijze van *Scarites laevigatus* F.

Van 29 Juli tot 13 Augustus 1935 en van 4 tot 13 Augustus 1936 bracht ik een deel van mijn vacantie aan de Middellandsche Zee te Cannes door. Op het strand van La Bocca ontmoette ik geregeld een zwarten loopkever en eveneens zwartgekleurde larven, die, zooals de Heer Corporaal aan de verzamelde exemplaren kon vaststellen, alle tot de soort *Scarites laevigatus* F. behoorden. Voor deze determinatie en voor het bijeenzoeken van de hieronder geciteerde literatuur zeg ik den Heer Corporaal hierbij hartelijk dank.

Ik vond de dieren uitsluitend in de eenige meters breede strook van nat zand, die vrij constant is, daar er weinig verschil is tusschen eb en vloed. Daarenboven is het strand steiler dan dat van onze kust, zoódat de, overigens zwakke, golven nooit ver het strand oploopen. Ongeveer op de grens van nat en droog strand lag een smalle strook van detritus, voornamelijk bestaande uit aangespoeld zeegras, met doode krabbetjes, schelpjes enz. gemengd. Langs deze strook en op het natte zand zeewaarts, waar een zône opviel die als doorzeefd was met kleinere en grootere gaatjes, liepen zoowel imagines als larven ijverig rond. Vooral de larven gedroegen zich eigenaardig. Soms versnelden zij plotseling hun gang, zooals een jachthond doet die „lucht” heeft, dan weer zetten zij hun tocht in langzamer tempo voort. Dikwijls doken zij ook in de gaatjes, kwamen er na eenigen tijd weer uit te voorschijn of groeven zelf, van zoo'n gaatje uitgaande, in horizontale richting verder, om dan iets verder weer aan de oppervlakte te komen. Ook de imagines zochten dikwijls in de gaatjes, dan weer kropen zij onder het opgestapelde zeegras en zetten daar hun tocht voort.

Het verwonderde mij, wat zij daar zochten. Over de levenswijze van *Scarites laevigatus* is blijkbaar weinig bekend. F a u v e l, Faune Gallo-rhénane II, 1882 p. 127 zegt over het voorkomen: „Sur les sables humides des plages maritimes, très rarement en dehors du littoral”. B e d e l. Catal. raisonné des Col. du Nord de l’Afrique, 1895, p. 43 vermeldt ongeveer hetzelfde: „Plage du littoral, surtout à l’embouchure des rivières; sur le sable humide”. G a n g l b a u e r, Die Käfer Mitteleuropas I, 1892, p. 129 zegt iets meer over het genus *Scarites*: „Die Arten leben namentlich an der Meeresküste und auf salzhaltigem Boden im Binnenlande und graben tiefe, röhrenförmige Gänge, die ihnen als Schlupfwinkel dienen. Die meisten verlassen ihre Gänge nur des Nachts, andere erscheinen aber bei hellem Sonnenschein”. Tot deze laatste behoort klaarblijkelijk *Scarites laevigatus*. De opgaven van latere auteurs zijn kennelijk aan bovenvermelde bronnen ontleend.

Gewoonlijk bezocht ik het strand laat op den middag, als de zon haar grootste kracht had verloren, maar eens, toen ik er ’s morgens was, zag ik een larve van *S. laevigatus* snel in een der reeds vermelde gaatjes verdwijnen en er terstond weer uit terugkomen met een strandvloo in de kaken. In den laten middag wemelde de detritus-strook en omgeving van deze diertjes. Mej. Dr. K. S c h i j f s m a te Leiden was zoo vriendelijk de soort voor mij te bepalen. Het bleek de ook bij ons gewone strandvloo *Talitrus saltator* (Mont.) te zijn. Op dien bewusten morgen waren er evenwel maar weinig te zien, de meeste zaten weggekropen in de reeds genoemde gaatjes, beschutting zoekende tegen de felle zon. Daardoor viel het aan de larve gemakkelijk een prooi te bemachtigen. ’s Middags ging dat blijkbaar veel moeilijker, de strandvlooiën waren dan veel levendiger en sprongen weg, vóór zij gegrepen konden worden. Nu kreeg ik ook niet den indruk, dat larven of imago trachtten strandvlooiën te vangen, die zij op hun wandeling tegenkwamen. Misschien hebben de kreeftjes voor hen als voedsel alleen beteekenis, wanneer zij ze in een gang tegenkomen.

Zooals gezegd, bij felle zon is de jacht blijkbaar gemakkelijker en wellicht is *S. laevigatus* daarom een dagdier, gesteld tenminste, dat strandvlooiën hun eenige of althans voornaamste prooi uitmaken. Ik vermoed wel, dat zulks het geval is, want op het arme strand is verder niet veel te vinden. Meer dan eens zag ik een imago of een larve in een gang kruipen en daar blijven. Wellicht wachten zij daar hun prooi op.

Eens zag ik een imago in een gaatje verdwijnen. Kort daarop kwam een tweede exemplaar daarlangs, dook in het gaatje, haalde het eerste exemplaar er uit, kroop op diens rug en copuleerde blijkbaar. Na ongeveer 10 seconden liet het

mannetje het wijfje weer los, dat onmiddellijk in een gang verdween. Het mannetje vervolgde zijn weg.

Meer dan deze fragmentarische aantekeningen over de levenswijze van *Scarites laevigatus* kan ik voor het oogenblik niet geven. Veel is het niet, maar, daar er zoo weinig over dit dier bekend schijnt te zijn, leek het mij niet geheel zonder belang mede te deelen wat ik heb waargenomen, vooral waar het een soort betreft, die een voor een Carabide ongewoon biotoop bewoont.

L. F. DE BEAUFORT.

Vervolg op de lijst der Apocriefe Nederlandsche Macrolepidoptera.

In de E. B. VII p. 1—14 gaf ik een lijst der Apocriefe Nederlandsche Macrolepidoptera.

I. Van deze lijst zijn er thans een 7-tal soorten opnieuw voor onze fauna ontdekt; deze vervallen dus van die lijst en komen op de lijst van onze Nederlandsche Lepidoptera, te weten: *Colias palaeno* L., *Limenitis populi* L., *Deilephila livornica* Esp. (= *lineata* F.), *Larentia miata* L., *Tephroclystia pimpinellata* Tr., *Lithosia pallifrons* Z. en *Acanthopsyche opacella* H. S. (= *atra* L.).

II. Eenige nieuwe gegevens van reeds genoemde soorten in die lijst:

Danaus plexippus L. (= *archippus* F.). E. B. VIII. p. 505 en 516, waar Dr. J. Th. O u d e m a n s opgeeft waarom hij deze soort niet als inlandsch beschouwt. T. v. E. 79, p. 275: Deze soort en de volgende (*Pararge achine* Scop. p. 280) neemt L e m p k e nu onder de Nederlandsche soorten op, in tegenstelling met zijn voorgangers. De ouderen hieronder en ook Dr. J. Th. O u d e m a n s in vroegeren tijd beschouwden ze hoogstens als toevallige vondsten, maar daarom nog niet als inlandsch. Dr. O. is in 1930 een ander standpunt gaan innemen, en heeft als zijn meening uitgesproken, dat hij, evenals de Coleopterologen, het beter vond toevallige in Nederland aangetroffen soorten wel op te nemen in de naamlijst, waarin dan, inplaats van inlandsche, van in Nederland aangetroffen vlinders sprake zou zijn. Daarom heeft hij later zulke soorten als b.v. *Colias palaeno* L., *chrysothème* Esp. en *Satyrus arethusa* Esp. (1933 T. v. E. 76. p. 310) geaccepteerd, maar merkwaardigerwijze toch niet de beide bovengenoemde, die hij evenmin vroeger over 't hoofd gezien heeft, zooals blijkt in T. v. E. 66. p. 153. Op de vergadering van 16 Febr. 1930 heeft hij er van gesproken aan dit veranderd standpunt geen terugwerkende kracht te verleen. Misschien heeft hij daarvoor in deze beide gevallen ook andere redenen